

**CLEVELANDSKA
"AMERIKA"**

Edini sl. dvo-tednik v Ameriki

Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Izjava v torek in petek.

Naročnina:

ZA AMERIKO \$2.00

ZA EVROPO \$3.00

ZA CLEVELAND po pošti:

..... \$2.50

Posemezne številke po 3 centu.

Vse prisiljajte, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na:

Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandka AMERIKA"
The Leading Slo. Semi-Weekly
Issued Tuesdays and Fridays.

→ Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Subscription \$2.00 a year.

Read by 15,000 Slovenians
(Kreiners) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Central 7387-R.

"Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio,
under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 93., Nov. 23., '09. Vol. II.

**KRATKA RAZMIŠLJE-
VANJA.**

* Neki demokrat iz Arkansa oznamuje konec sveta meseca novembra, 19 — oz. Tako se demokratje vedno počutijo meseca novembra.

* V letu 1910 se znižajo davki na \$4,500,000 in leta 1911 za \$5,000,000. Pa kje, vprašaš dragi bravec? Na Japonskem!

* Zadnje dni je prišlo poročilo med svet, da hoče ameriški trust za tabak napraviti veplanske farme za bombaž. Kasili in čitali smo že seno, deteljo, zelje in maniske cigare, toda bombaž — nikdar!

* Mauri so bili konečno venčani premagani od Španije.

Konečno, vendar čuti in misli takto ves svet, samo Mauri ne.

* Mr. Cannon se je izjavil, da je novi tarifni zakon najboljše delo, ki ga je naredil Kongres v zadnjih petdesetih letih; če je to res, ni čuda, da je Roosevelt naročil zveznim detektivom, da preiščajo kongres.

* Neki zdravnik trdi, da je samo človeška domišljija krije, če oseba pri izdiranju zoba toži o bolečinah. Vrjamemo: toda kje so bolečine, ko se mora plačati zdravniški račun!

* Hearst v New Yorku si čista, ker so bili njegovi kandidati izvoljeni, dasi je sam propadel. New York si pa čista, ker so bili njegovi kandidati izvoljeni. Hearst sam pa je propadel.

* Celih 35 jolietskih 'dumijev' je bilo navzočih pri 'zeganjanju' Jednotnega doma. Pri pogrebu glavnega odbora bo pa govor desetkrat toliko pametnih ljudi.

* Vprašamo še Jolietčanje, kdo bo placal 'zeganjanje'? Kdo parade in bankete? Kdo le? Ali ni bil naložen poseben asement vsem članom? Dober tek gospodom v Jolietu! Saj ostržen bacek gre rad v klavirico.

* Ljubljanski starodavni "robo" bodo podrti. Sie trans-

* Neki slovenski list v Ljubljani vprašuje slovenske liste, ki izhajajo v Ameriki, kje so dobili velikanske časarske "race," da je avstrijski cesar pomilostil "veleizdajnike". Kasarna čašnica raca je to! To "pomilovanje" je nekaj tako samoumevnega, da se kaj drugač sploh pričakovati ni moglo, dasi se v resnici ni zgodilo.

* Da ne pustimo Ferrera, smo že pri njem. Kaj je pisala New York Evening Sun? Gleda umora Ferrera. Kaksni moči zdržanje prostozidarje, protiklerikalce, socialistike in anarchiste ob prilikah kot je bila usmrtec anarchist Ferrera? Saj so vendar sicer v navadenem življenju eden drugač smrtni sovražniki. Toda ne soglasje se združi, kadar je treba udrihati po katoliški cerkvi. Ta jim je vsem anarchistom, liberalcem, "naprednjakom," socialistom trin v peti. Sicer pa preklinajo eden drugač.

* Razni časopisi psujejo razmerje v francoskih kriminalnih sodiščih, ne da bi psovali Francijo. Ko je bil pa Ferrer, anarchist in revolucionar, sojen v Španiji, so isti listi napadali Spanijo in ne sodišča.

* Prvi vodja nemških socialistnih demokratov odobruje usmrtenje anarchist Ferrera. Ha! Kaj pravijo sociji v Chicago? Ali so oni drugi socialisti kot njih "sodruži" na Nemškem?

Kaka viba je zavladala po časopisu, ko je bil anarchist umorjen. Kaj se je pa tedaj tudi pisalo, ko je bil McKinley umorjen? Pa tudi po analištu. Tedaj se je pisalo na "gavge" z njimi, a o tujih se pa piše, da so "narodni mračniki"! Pika.

LOCITEV ZAKONA.

Velikanski naraščaj v ločitvi zakonov, v preteklih 40 letih je opozoril večake v sociologiji. V Franciji in Nemčiji se razporoči okoli 10.000 zakonskih parov na leto. V drugih deželah je pa drugače. V Združenih državah se je že leta 1870 razporočilo več kot 10.000 parov. In leta 1906 jih je bilo razporočenih natančno 72.662. Kaj je vzrok tej manjji razporočenja? Nekteri pravijo da razkošnost; drugi zoper pravijo, da brezverje. So pa tudi ljudje, ki trde, da je vzrok "napredek" ženstva. Vsi imajo ponelikovo prav. Pa so še drugi vzroki pri tem. Inte vzrokov se neče nihče pritakniti, ker bi se moral takoj skrili. Ko ni bilo veliko število otrok, so se razporočke posmolile. Poroke bolj ali manj nerodovite so rodoviten vzrok razporočke. Kjer se ženske v zakonu ne menjijo dosti za odgojo otrok, pač pa slednje prepustijo drugim osebam, tam je vrelec razporočke. Da, zakon drži, za to je treba zakonske ljubezni.

IZJAVA.

Ker nekateri govore, da mi nimamo pravice do ambulancce, sem primoran slediti izjavit: Po novih postavah za vse ambulančne voznike, smo namreč pred oblastem skušnje ter dobili dovoljenje ali licence v mestne oblasti za ambulanco. Kteri pa še ugovarja in hoče tako škoditi, pa prosim rojake, da mi istega naznanijo, da dobim primerno nagrado.

Anton Grdina,
pogrebni.

* Iz Finske se poroča, da je car razpustil finski deželni zbor. Sliši se tudi, da namreč va sedanj glavnemu guverneru odstopiti. Car je pripravljen ga odsloviti.

Mogoče, da si želite kupiti posestvo ali ga prodati, ne pozabite na našo razstavo.

"Reveži"

POVEST.

Češki spisala Božena Němcová

Priredil za
"Clevelandsko Ameriko"
Podravski
(Nadaljevanje.)

Ko sem bil prvč v Veroni, došlo mi je ob tem času poročilo, da mi je umrl oče: sploh so mi naznamili vse, kar se je godilo tukaj in se že godil. Ko mi ne bila zadrževala doživost, bi bil nemara zbežal že takrat, ker mi je bilo res težavno ostati qndi in ko sem to izvedel ter nisem smel iti domov, da bi pomagal, kjer bo le mogoče. Hodil sem kakor senca hreš duše in tako sem zatril v to jezo, da sem grešil celo ob času molitve, proseč Božga, naj mi samo dovoli to, da se maščujem nad Martonovimi, ki so me bili pripravili ob očeta ter brata in sestro sestrov spravili na rob brezno. Matron je tudi skladisce platna v mestu ter je sedaj pa sedaj potoval na Laško. Želel sem si, da bi se bilo to zgodilo in bi me maz takrat zamogel obšno postaviti po robu. Ta jeza me je mničila tako, da se je jelo zdeti to čudno celo momč tovarisem. Vendar pa so iskali za njo povsem drugih vzrokov: Smejali so se mi in me vabilo, naj zahajam z njimi bolj pogostoma v krēmo.

"Oče pa mi je rekel zmerom, ko sem bil prisel v vojakom: Fant, bodi pošten in reden, čuvaj se prepira, pijanistva in žensk, celo takrat, ko bi došpel na Laško, in povsod se ti bo dobro godilo. Vsekakdo pa sem se na Italijanskem pogostoma vpijanil, ker nisem bil vajen vina. Ko sem bil pijan, bil sem neizrekljivo vesel; popeval sem in objemal slehrnega, kogar sem srečal, toda kadar sem bil trezen, sem se rádi svoje nagle jeze se poprej zaletel v prepir. Mislim sem si takisto, da se mora vojaku vseleko odkriti ter se mu oddalečogniti s poti. In ta bedast moj napuh me je privdel pogostoma v prepir, radi katerega sem prišel enkrat za štiri in dvajset ur v jezo. Pozneje sem si cer to zelo obžaloval, kar sem zoprijet, toda nisem se znal brzlati. — Med vojakom je bil takrat v navadi takšen red, da ni smel noben vojak iti nikam, ako ni poprej povedal kam je namenjen. Navadno sta morala biti po dva ali več skupaj ter je moral biti eden porok za drugače. Bilo je to vpeljano radi tega, ker so vojaki, ki so odšli, se navadno upijanili, začeli pričkanje ter se spustili s prebivalci v prepir, kateri jim niso bili naklonjeni, kar jih je prineslo časih dober, časih pa tudi slab konec. Jaz sem se večkrat spominjal očetovega opominjevanja in ker mi je vino škodovalo, ki je bilo vzrok tolikemu prepiru in nesrečam, radi tega sem se zadrževal pijači in kadar sem odšel, me je kdo drugi pripeljal domov. Rajše pa sem sedel doma. Ko so mi tovariši prigovarjali naj opustim mračnjo ter naj bom z njimi vesel, sem se res dal spregovoriti in šli smo nekega večera v neko znano krēmo v katero so navadno zahajali vojaki. Tedaj sem jaz vsled nevolje popival nekoliko več nego drugekrate; jeli sem prepevati ter biti vesel.

Eden izmed mojih tovarisev s katerimi smo bili skupaj, kateri, dasiravno je bil miren, kadar je bil trezen, bil je vendar le najbolj nadležen človek: kadar je bil pijan. Ni bilo mogoče prebiti z njim. Tudi tega dne se je bil napisil in ni namdal miru. Šli smo domu mimo franciškanskega samostana, ki je ležal v razvalini. Pri nekem pomolu ustanovljenega obzida med drevjem — okrog samostana je bilo namreč vse polno drevja kakor na vrtu — v vdolbinu pred kapelico Device Marije, kamor so reveži zlasti na večer zahajali molitve, smo videli klečati neko osebo,

kakor je bilo moči soditi po oblike.

"Pojdite, da pogledamo telo golobici v oči, ali je zata?" zaklici eden izmed vojakov. Bili smo štirje.

"Idite svojo pot in dajte ji mir. Ali morate videti da molim?" pravim. Bili so vsi več ali manj pijani: jaz sem bil sicer dobre volje, toda trezen.

"A kaj, ti nam hočeš zapovedovati? Jaz si orl tebe ne dam zapovedovati, jaz jo grem pogledati!" zaklici oni, o katerem sem vam pravil, da v janosti rad doprinasa hidalosti ter jo krene proti kapelicu. Deve, ko začneš klic za seboj, se prekriža, urno vstane ter hoče oditi, toda vojak jo prestreže in to prime za roko.

"Izpusti me tako, sicer ti ram in roko!" zaklici in v tem hipu ga je deva opazila z drugo roko po obrazu, da se je kar opotekel ter jo spustil.

Ostali vojaki so jo hoteli vjeti. Jaz pa stopim pred nje ter rečem deklici, naj zbeži: kar si tudi ni, dala reči dvakrat.

Sedaj pa se zakade vojaki vame in bili bi me nemara še hujranli, ko bi ne bila naletela na nas dva naša poddostojnika, ki sta se vračala z neke zabave. Meni se je cedila kri iz glave in iz roke. Ker se je moral strogo paziti na to, da se od strani vojakov ni dajal novok, nekakšni pritožbi občinstva in da sem jaz to zbranil in ker sta videla, da jaz nisem pitan, torej sem šel brez kaznitov, tovarisi pa so bili kaznovani. Vsekakor pa je trajalo nekolikodnevi predno so se mi zacetile rane. Vse dni, kar sem jih prebil v bolnišnici, sem bil zelenim. Sanjalo se mi je vedno o pokojnem očetu, da me je kaznoval, o kapelici in o dekletu. Ko sem prišel iz bolnišnice, si tega tudi nisem mogel zbrisati iz spomina. Jezil sem se sam na se, da sem si nakočpal to mračnjo po nepotrebem. Spominjal sem se očeta, kaj mi je bil dejal; spominjal se svojih mladih let, kako smo takrat na večr zahajali h kapelici molitve, kako so deklice donašale tjejkaj vence, žene pa so prinesle v dar sveče, kako me je učila mati molitve k Mariji Devici in kako sem se veselil teh večerov. Jelo mi je bilo dolgas ter me je vleklo ven k oni kadri mi ondi odleže. Dobil sem kapelico, kakor bi bil pričakoval dovoljenje, da sem morda.

Nikdar, kar sem bil v Veroni, se nisem zmenil za kapelico, to pot pa sem tako zakopril po njej in z veseljem stekel k njej. Pred kapelico sem našel več ljudi, zakaj prostak niso šli mimo, da ne bi obstal ter izmolili kako "češčeno Majo." Nikdar, kar sem bil v Veroni, se nisem zmenil za kapelico, to pot pa sem tako zakopril po njej in z veseljem stekel k njej. Pred kapelico sem našel več ljudi, zakaj prostak niso šli mimo, da ne bi obstal ter izmolili kako "češčeno Majo."

Pa sem poklenil k ostalim in molit "živi" jaz, kakor mi je večelo srce, toda materino molitve sem že pozabil. Oh, jaz sem mnogo pozabil! A v tem hipu mi je padlo to na srce katero kamen; kesal sem se in se zjokal radi tega. Z doljko lažejšim srečem sem vstal od molitve. Pred kapelico razum mene ni bilo nikogar. Slika je bila zala; okrog nje je bil razpet svečen in rož in pred njo je gorela v svetilnici. Ozrem se na okrog: nihče ni prihajal. Odšel sem domov ter sanjal vso noč o kapelici. Drugi dan nisem morel iti ven, toča, tretji dan sem šel zopet tjejkaj samo nekoliko pozneje. Ondi je klečalo nekoliko žensk: poklenili sem tudi jaz, da me niso mogle kmetu opaziti. Ko so ženske odšle, ostal sem ondi sam.

Crec tremutec dospe deklica postavši košaro na tla se prekriža, prikloni, na to pa stopi za štiri korake dalje v dolbino, sname raz okvirja ovelni venec, ga položi na tla, potem pa vzame iz jerbaščka nov, zal in svež veneč in ga ovije okrog okvirja, nato nalije v svetilnico olja, ki ga je imela pripravljenega v steklenici, potem se zuovič prikloni, stopi dol, poklene pod stopnjicami na tla tev. Spoznal sem ono devo, katero sem bil ubranil surovosti svojih tovarisov. Nisem se ganil, da je ne bi motil v požnosti. Toda ona sama, ko je bila odmolila, je vstala in se

ja jerbašček ter hotela zbežati. Jaz pa sem ji rekel, naj se ne boji, da odidem in sem se tudi res že odpravil na pot.

"Ne, gospod, ostanite! Vas se jaz ne boji, vi ste me vbrali, mi poznam vas po glasu ter vas iskreno zahvaljujem za vašo vladost," mi reče in postavi jerbašček na tla.

"To je bila le moja dolžnost. Ko bi moji tovarisi bili trezni, gotovo bi se ne bili drzni kaj taktega. Za to pa so se tudi pokorili!"

"A vam so to slabo plačali. Jaz vem. Rada bi se vam za to odslužila. Ali radi jeste dobre smokve ali, ko bi vam ugajala duheteča kitica, pride, če hocete, vsaki dan k cerkvi sv. Zenona. Ondi stojim jaz ter vam zamorem postreči s tem najlepšim. Imenujem se Marietta. Lahko noč, gospod vojak!"

(Dalej prihodnjič).

POŠLJI \$2.00
za en galon dobre whisky, jednake oni
\$3.50 — \$5.00 whisky za \$3.00 galon.
Fino Kal. žganje
\$3.00 galon. Velika zalog, garantiiran likerjev po znižanih cenah. Pošljao v prostih zavojih na dom.

East 453 J. ali Central 6619 R.
A. COHN, prodaja žganja na debelo.
5819 St. Clair Ave.
Stiri hiše od 55. ceste.

PO navodilu:
Slovensko - angleške slovnice.
Slovensko-angleškega tolmača
in Angleško - sloven. slovarja.
Vse tri knjige v eni stani le \$1.
in je dobiti pri
V. J. KUBELKA,
528 W. 145 St. New York, N.Y.
PIŠITE PO CENIK KNJIG!

Novo Odlikovanje!

Stara domovina.

KRANJSKO.

— Požar. 6. novembra okoli 2. ure zjutraj je začelo goreti v supi pri Andrejaču v Trzinu. Ogenj se je hitro razširil na bližnje hiše, ki so vse s slamo krite, tako da so v četrte ure potrele štiri hiše. Na lice mestna došlo domače gasilno društvo je delalo neumorno, a kmalu mu je prišlo na pomoč gasilno društvo iz Stoba, ki je počasno začelo gositi od nasprotnne strani, tako da se je ogenjomejil na že oreče predmete. Pogoreli so podomace Andrejač, Pav. Tomšel, in Starin.

Zgorelo jim je vse pohištvo oblike, in krma, itd. Zadnjemu je hiša ostala. Zavarovan so bili vsi za male svote. Ogenj je začal zlobna roka.

— Pri zgradbi nemškega gledališča v Gradisca v Ljubljani so zaposleni tudi vojaki 27. pehotnega polka. Meščani so mislili, da je dovoljeno vojake uporabljati za dela samo pri izrednih priložnostih, pri katerih velikih nezgodah itd. Da bi se vojaki uporabljali za dela pri privatnih zgradbah, tega se niso slišali. Menijo, da absolutno ni dopustno, da bi vojaki odjedali kruh delavcem in vlegli so pritožno, na dostenjno mesto.

— Strasna nesreča na lovju. Iz St. Vida pri Zatični se povrača: Minoli tešen se je lov na Kutinarju po nesreči spozna puška in je strel zadel njegovega prijatelja g. A. Kovačiča, posetnika in gostilnicarja v Storiju pri St. Paulu, tako nesrečno v zadnjem delu života, da je zadel po opravljeni sv. spovedi na vozu izdržnik. Pojnik je bil vesel družnik, prijavljen po celem okraju. Zapuščena ženo in doraslega sin in katerima žaluje za pokojnim vsa okolica.

— V Ameriko sta se hotela odprejeti Andrej in Jožef Slavič iz Paz pri Volovskem, še predno sta zadostila vojaški dolžnosti. Na južnem kolo dvoru pa jima je pot prestreljal stražnik Vecerin s tem, da ju je artoval. Zagovarjal ga se hodeta pred sodiščem.

— Turki na Gorenjskem. Na Jesenice se je pripeljalo turško študijsko odposlanstvo, ki sedaj potujejo po Avstriji. Na Jesenici je njihov vlak premenil lokomotivo in sprejel dva jedilna voza bogato opremljena z vsem provijantom.

— Iz Kranja. Dne 24. okt. je umrl v Kranju 82 let stari cerkvenik Franc Gabrič, ki je tu zvesto opravil cerkovni službo nad 40 let. — Dne 26. oktobra je pa umrl trgovec Karol Puppo. Oba sta bila spoštovana in krščanska moža.

— V Medvodah in ob Savi gori proti Kranju se prav pridno podpisujejo in zglašujejo za novo električno napravo.

STAJERSKO.

— Častnik zaprt zaradi veleizdaje. Nek poročnik italijanske narodnosti 47. pespolka je bil poveljan iz Gorice v Maribor, da vežba nadomestne rezerviste. Pred nekaj dnevi je bil zvečer v neki gostilni, kjer se je v družbi Italijanov hvalli. Med drugim je tudi zaklical: "V slučaju vojske med Avstro-Ogrsko in Italijo bom prvi, ki bom vohunil za Italijo." Ta izjava častnika je vzbudila med drugimi gosti veliko presečenje. Vest o tej zadevi se je raznesla po mestu, dokler ni trgovec M. prisla na telo, ki je vložil proti častniku na vojaško oblast ovadbo. Pri tem omenjenega prizora so se takoj zaslišale pred vojnim sodiščem: neko prico so po noči budil iz postelje, da so jo začeli. Poročnika so zaprli, obdeloval veleizdaje ter

— Umrl je v Moziru dne 4. novembra ob pol. 7. uri zvečer Marko J. Lipok v 72. letu svoje starosti.

— Poročil se je v Petrovčah gospod Avgust Steiger, mesar v Celju, z gospodično Leopoldino Fuersto iz Mozirja, Koroš.

KOROSKO.

— V treh koroških občinah so zadnji čas razkrili pri občinskem gospodarstvu nerедnosti in goljufije. Vse tri so vodili sami pristaši ptujskega "Stajerca." "Zivela nemškarska poštenost!"

Prim.

PRIMORSKO.

— Zopet morilec Födransberg. Iz Trsta se poroča: Kot znano je cesar pomilostil Julija Födransberga, ki je bil obsojen radi umora na vislice, na dosmrtno ječo. V sredo pa je o njem razpravljalo zopet v razpravi zaradi goljufije. Neki Karol Mihelčič, doma iz Vipava, ki je bil v koperški kaznični Födransbergovo tovaris, se je s tem dogovoril, da bo vplival na izdajatelja lista "Coda del Dravolo" (Trgov rep) glede sprejema nekega članka v listu, ki bi zahteval ponovno razpravo Födransbergovega procesa. Födransberg namreč zopet začrnuj svojo nedolžnost in pravi, da je samo zato priznal umor, da bi dobil milejšo kaznenico. Mihelčič je šel, ko je prestal svojo kaznenico, k bivši Födransbergovi ljubimki Katarini Cešč, ter ji je izvabil denar pod pretveto, da bo skrbel, da se proces se enkrat vpelje. Ker pa je denar porabil v svoje osebne namene, ga je sodišče obšidlo zaradi goljufije v eno leto težke ječe postrane ječe. Razno.

— Grozna nesreča na parku. 47. letni Anton Pečnik, bivajoči v Trstu, je delal na razvajanjem Lloydovega parnika "Silesia", ki je bil vsidran v prosti luki. Pečnik je bil z drugimi vred zapiselj v spodnjih notranjih prostorih parnika. Ko so ob 10. zvečer usta vili delo, so se Pečnik in drugi povzpeli na krov, a ko so bili že na vrhu je Pečnik omahnil in padel nazaj na dno parnika, in sicer v višine ro metrov. Reče si je strl lobanje in si zlo nil hrbitenico. Bil aje zamašna vsaka zdravniška pomoč; nesrečne je umrl pol ure kasneje. — Do 9. ure zvečer je delal na istem parnisku tudi Pečnikov sin, in ko je ta odhajal domov, mu je nesrečni oče naročil: "Povej materi, da prideš takoj!"

— Ferrerjeva ulica v Gorici. Iz Trsta poročajo: Državno namestništvo je razveljavilo sklep goriskega mestnega sveta, da se prekrsti Semeniška ulica v Ferrerjevo.

— Ustrelil se je v Volovski v Istri orožniški stražmojster Skrjanec, doma iz Kamnika. Zaradi neke ženske je bil premeščen, kar ga je gnalo v smrт.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom po Ameriki, posebno pa onim po Minnesota in Pennsylvaniji naznjam, da imam tudi letos veliko zalogu najboljšega domačega vina, pridelanega doma iz najboljšega oljškega grozdja. Vsi naši stari odjemalci vedo, da se pri meni dobri samo fino vino in sicer po tako nizki ceni kot nikjer drugje.

Za obilna naročila se pripomorem. Vsa naročila se točno izpolnejo in nemudoma dopolnijo.

Franciška Lauše,
6121 St. Clair-av., Cleveland, O.

Rojak, ake še nisi naročil na list "Amerika", piši in posli mi po listi za pol leta. Ne bo teča senča, ker čital, boste

COLLIN'S NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

Ustanovljen 1897.

BOLNIKI

Dr. E. C. COLLINS
svetovno znani medicinski Profesor ustanovitelj slavnega "Collins N. Y. Medical Institute" in pisatelj prakritične zdravilne knjige "Človek, njegovo življenje in zdravje".

Uradno ure: Vsaki dan od 10-5 pop. Ob nedelj. in prazni. od 10 do 1. V tork. in petek od 7-8 zvečer.

140 W. 34th St., New York

Bodite popolnoma prepričani, da boste v kratkem zopet temeljito ozdravljeni.

Vahomni ravnatelj je Dr. S. E. Hyndman.

Milostljivi zdravnik!
Srčna Vam hvala za poslane mi čudodelné zdravila, po katerih sem v tako kratkem času prehujen, kadža in katarrja ondrevil.
Florjan Rak
Berkovce Pa.

Mali oglasi.

Ako imate na prodaj hišo, svet, pohištvo ali kaj drugega, dajte oglas v naš list, ki bo skrbel, da se dobijo kupci. Cene nizke.

Slovensko-ngleška slovnica, slovensko angleški tolmač in angleško slovenski slovar je dobiti za \$1.00 pri V. J. Kubelka, 538 W. 145ta cesta New York. N. Y.

Službo dobi slovenska dekla. Vprašajte na 1155-61 E. 9th street, Lakeview Hotel. 93

LEPA PRILICA ZA SLOVENCA.

Vsled odhoda iz Clevelandu, O., se proda LEP PROSTOR na vogalu ob glavni cesti St. Clair Ave. v Clevelandu. Na tem prostoru so tri poslopja, in sicer v enem gostilna, v drugem pa velika prodajalna z mešanim blagom. Najemnine se dobi \$120.00 na mesec. Vse to se proda pod jako ugodnimi pogoji in na zahtevanje tudi na obroke.

Daljna pojasnila daje:

John Kovačič,
6205 St. Clair Ave., N. E.,
94. Cleveland, Ohio.

Slovenka, izurjena v vseh hišnih delih, išče primerne službe. Vprašajte na 6217 St. Clair-av. 93

Iščem svojega sina Franca Plavec. Zapustil me je pred enim letom in mislim, da se nahaja nekje v Coloradi. Kdo rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga blagovoli naznam. Antonija Plavec, 6401 Metta-av., N. E., Cleveland, O.

Na prodaj je dobra trgovina z velikimi dohodki. Vprašajte na 6706 St. Clair-av., N. E.

95

ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna \$10 bolnemu človeku.

Ako trpite na katerikoli tajni moški bolezni, želimo, da takoj pišete po to čudežno knjižico. Ta knjižica vam v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zstrupljenje serži, životna slabost, zruba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni na obistih in v mehurju. Vsem tistim, kateri so se že nasilnici na veličali večnega plačevanja brez vsakega vspene, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Pove vam tudi, zakaj da trpite kako lahko prideite do trdnega zdravja. Tisoč mož je že zadobil perfektno zdravje, telesno moč in pozivljenje potom dragocene knjižice, ki je zaloga znanosti in vsebune stvari, katerih mora vsak človek znati. Zapomnite si, da dobipa polnomu zastonji. Mi plačamo tudi poštnino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga še danes, na kar vam mi poslemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonji.

POŠLITE NAM TA ODREZEK SE DANES.

Dr. Jos. Lister & Co., Aus. 705 Northwestern Bldg.,

Gospodje: — Zanimata me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno: prosim pošljite mi jo takoj.

Royal Blend moka nima tekme.

En poiskus vas bode prepričali. Denar nazaj, ako ni popolnoma zavoljiv.

Posebna razprodaja ženskih površnih oblačil.

M. TOLSTOY, 6217 St. Clair Ave.

Poleg g. Mihelčičeve gročnice.

Gostilna in dvorane

Naznjam, da sem prevzel gostilno in dvoranu Stockes Hall od brata Jak. Grdine in budem prostor san vodil ter skušal vsem obiskovalcem dobro postreči.

Vsem Slovencem, prijateljem in znancem, se toplo priporočam.

John Grdina

6025 ST. CLAIR AVE. (STOCKES HALL).

50.000 Knjižic ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna \$10 bolnemu človeku.

Slovensko televadno in podporno društvo "Slovenski Sokol." — Ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 9. dop. v Knausovi dvorani. — Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Sprejem in plačevanje, deškega naraščaja od 8-9 ure pred g. l. sejo. Televadno vaje: I. oddelek od 7-8 II. oddelek od 7-10 vsako sredo in soboto zvečer v veliki dvorani.

Starosta Frank Butala, 6220 St. Clair Ave.; tajnik Franc Hudovernik 6218 St. Clair Ave.

društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave.

Ker daje to društvo v skladu z možno lepo podporo, vajo na teden, se vabi vse slovenske

Društveni oglasi.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svojo redno sejo, vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes Hall, Jac. Grdina. Društvo sprejemajo člani od 16. do 45. leta. Vstopnina po starosti. Bolniške podpore se plača \$7. na teden in to takoj po vstopu. Uradniki za leto 1909: Predsednik: Martin Colarič, 1075 E. 61. St. podpredsednik: John Prišel; tajnik: Mihal Jalovec 1306 E. 55th St.; II. tajnik Frank Matjašič, blagajnik: Anton Ulčakar; odborniki: Anton Benčin, Alojz Kosmač, Frank Zibert; vratar: John Vugel; zastavonos: Mike Vinter. Pojasnila dajeta predsednik in I. tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

Društvo sv. Vida št. 25 K. S. K. Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knaušovi dvorani. Uradniki za leto 1909 so: predsednik: Fr. Knašek, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: John Saje; I. tajnik: Stefan Brodinik, 1096 E. 64 Str.; II. tajnik: John Turk; blagajnik: John Levstek; odborniki: John Pekolj, Anton Zupančič; zastopnik: Josip Božič, 5107 Scott Ave. Collinwood, O.; vratar: Feliks Pre-J. Schmoldt, 5132 Superior Av. Njegove uradne ure: 7-8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldonih, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdo želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni prej po društvenemu bratu.

Predsednik: John Gorup; tajnik Frank Černe 1308 East 55th St. blagajnik Frank Špalko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar: Urad 6127 St. Clair Ave. N. E. — Člani imajo zdravnika plačanega. Bolni člani se morajo zglašati pri njem najmanj enkrat na teden, sicer ne dobre podpore.

Isto velja za članice.

SAMOSTOJNO K. K. P. Dr. Dr. JOSEFA. Redne mesečne seje detrijo nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knaušovi dvorani, 6131 St. Clair Ave.

Vstopnina ob 18.-30. leta \$1.00; od 30.-35. leta \$2.00; od 35.-40. leta \$2.50. — Predsednik Frank Močnik, 1061 E. 62nd St. tajnik Frank Koščer, 6428 Metta Ave. N. E., dr. zdravnik dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave. — Rojki se vabijo k obilnemu pristopu.

Slovensko katoliško viteško podporno društvo Sv. Alojzija ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo popoldne v mesecu in redne vaje vsak drugi torkec ob 8. uri zvečer v Knaušovi dvorani.

Predsednik: John Gornik, 6113 St. Clair Ave.; podpredsednik: Anton Anžlovar, 1284 E. 55th St.; blagajnik: Joseph Gornik, 6105 St. Clair Ave.; tajnik in načelnik: Math. Klan, 1571 Contant Ave. Lakewood, Ohio.

Vsa pojasnila daje društveni tajnik.

Pod Svobodnim Solncem

Povest davnih časov.

Pr. R. Plinger

(Nadaljevanje.)

Zadovoljno je gledal blesteči oklep, ki je objemal njegove široke prsi, kjer so se odbijali solnčni žarki v belem srebru. Kakor solnčna luč na oklepu tako je gorelo pod njim v srcu. Smehlaj mu je igral krog ustne, ko je v domišljiji že zrl zbor venčanih devojk, ki hito pevajoč nasproti zmagoslavni vojski. Na čelu cvetočega zhora je gledal Ljubinico, ki zardeva, kakor bi pluli zarja v njenem licu, ko podaja v venec zvite mladice bratu Izoku in njemu, katerega je izvoila bčerica slavnega Svaruna. Preštel je kratke dnove, ko jo povede na dom, ko ji radosten razkraje ovce in celo stajo oče na Bojanu, ki bo vsa enkrat njegova last. Nekote je nategnil ob teh sladkih mislih povodec, da je zahrzal žrebec pod njim in udaril veselo s kopiti ob suho dráce, ki je pod nogami radošno zapokljalo in se omilo.

Cetrti dan odkaš so zapustili bojišče, so se bližali Svarunovo gradišču. Tolpa mladcev se je vsula skozi soteske, hitela čez grice, da naznani prihod vojske. Veselje je kielo, ohripieli glasovi so udarali v davorije, rogtrobovi so z bučecim trobenjem glasili pesmi, živina je žalostno mrčala, kakor bi slutila, da se bližu mestu, kjer pada na žrtvenike v umrje pod nožem v hrano vojnikom.

Ob solnčnem zatonu se je razširila pred vojsko dolina. Obdelano polje jo je pozdravilo.

Izok se je zdramil iz globokih misli. Potegnil je šlem na dno, si popravil kodre, da znamenje z mečem, in vsa konjenica je vdrla za njim. Kravovo žolti žarki topečega solnika so pordečili prnjie in šleme, tonji so zarezgatali. Po kratkem diru se je dvignila groblja med njimi—vtrjeno Svaruničče. Pridržali so konje. Vse je strelalo na grobljo in čakajo, kdaj se otvorijo vrata in se svuje skoznje zbor venčanih devojk, pred njimi Radovan in redi njih starosta v svečeniški belli hajji.

Ze so zavili prvi konjeniki navreber, vojska se je vspala po dolini, ko se otvorijo vrata. Skozi nje se pojavi Radovan s tuniko, na njim krdele devojk. Rad je vpril sokolje oči v mladenke in iskal njenega lica, njene bele haljice. Toda oba "eon sta glasno vprašala—Izok in Rado—"

"Kaj je to? Morana!" Deklice so nosile namesto cvetja žalno razpušcene lase po ramenih. Radovanova plučka je vzdihovala tako otožno, da se je krčilo Izoku srce.

"Kaj se je zgodilo? Če je upuril oče?—Ni ga v vrstah. Kje je Ljubinica? Tuši nje ni!"

Gnana konja sta prhala navreber, da čimprej zvesta junata o nesreči, ki je zadela gradišče. V tem so se pa že mladci, ki so tekli pred vojsko, razpolili med narod. Rogovi so inoma utihnili, davorije so zarvale, plač žensk se je razlegal naokrog—vojniki so obstali na veste in gledali na grobljo gradišča, kjer se je bližal starec Radovan Izoku.

Struna na plutki je onemelila zategnj enim, otožnim glasom. Radovan se je sklonil port in učenč pred Izokom. Viegove oči so bile objektane. "Kaj se je zgodilo, Radovan?" Govori! Muči me strah."

"Zakaj ga nisi, Izotoče, moj ink, zakaj ga nisi? — O, zakaj sem ti branil — oj besi nad mojo staro glavo!"

"Ne blehetaj! V meni vre! Kom govoris?"

"O pesjanu, o kravjerepniku, ludicu — o — o — o — zakaj ga nisi?"

"Tunjuš je napal gradišče — eta — — —"

"Kje je Ljubinica?" je krenil Rado in zaškrtil z zombi:

"Ljubinica," je ponovil Izok in stenil ročnik.

"O — o — ukraelo jo je —" Radovan je zajokal kakor otrok in se sesedel ob poti. Junaka sta se spogledala in prebledela. Jezdeci so prisnili za njima, bridka vest o ropu. Ljubinice je šinila od ust do ust. Polagoma se je oglasil stari Sloven:

"Za njim! Nad Hune!" Kakor bi raztrgal te besede vsem iz duše, je zaorilo v bojni vrstah in se točilo kakor val viharja krog gradišča:

"Za njim! Nad Hune! Pogibel jim! Smrt Hunom!"

Izok in Rado sta odjezdili k Svarunu. Za njima so prihiteli velmožje in starešine, Viljenec in Bojan in tovariši. Magnetlo se je dvorišče narašča. Vse je pomilovalo Svarunu, ki je sedel na tralu pred hišo in si otiral solze, ki so lišile po dolgi bradi.

Izok je pokleščil k očetu in ga prijet za roko. "Ne joka, oče! Strašno se osvetimo za Ljubinico."

"Otremo jo, starosta, če je še živa! Taže meč pa presek Tunjuša — besa!"

Rado je potegnil za ročnik in dvignil meč iz nožnice. Povdorišču je zagrmelo:

"Za njim! Nad Hune! Nad Tunjuš!"

Kriki so zdramili starca, oglej se je ob Izoku, razprostrili roki in ob grobni tihoti izpregorivil z votlim glasom:

"Naj so z vami bogovi, kakor so bili sedaj! Izvršimo obeute v zahvalo!"

Kakor bi plaval duh preko davoriča, je šel starec, opti ob sinja in zeta skozi vrste vojninkov in gradišča na hribec pod lipi.

Zaplapolat je ogenj na žrtveniku. V verneh spoštovanju se je prihulila in pripognila večjina vojska. Ob svitu plamenov so blestele haljice devojk, črne sence razpletih las so ovijale molčeče svečenice s tih grozo. Kakor bi zbor maščevalnih duhov priplul na zemljo, da se ob žaru krvavih zubljev posvetuje o maščevanju nad Hunom.

Pod nebo se je dvigal duh žgavne daritve. Svarun je razprostril roki, njegove ustnice so trepetale v molitvah.

Ko so bile dokončane daritve, ko je izplil Svarun iz školjke nekaj požirkov daritvenega medu in izpregorivil starešinom:

"Raduj se, narod! Bogovi so mi vrnili sina, tudi hčer, sonce starih dni, mi vrnejo! Raduj se, narod — raduj!"

Svarun se je vrnil v gradišče po dolini so se posvetile drobne lučke, zmiraj veče, dokler se niso razpalile v mogočne tresove. Vojska je zahrumela in zašumela, dvignila se je pesem, oglasil se je rog — žalost je utorila v slavju.

V Svarunovem dvoru ni zavladalo bitječe veselje po zmagi. Starosta se je stisnil v kot na ovnovo kožo, glava mu je zlezla globoko na prsi. Podpreti jo je moral z usehlimi rokami. Rado in Izok. Velelost in Bojan so sedeli na planini krog gradišča. Pečena jaginetina jim ni šla v slast, roženica z medom ni krožila od rok do rok. Zunaj je vihral narod, ki hipoma zajoka, ki obupuje, lomi z rokami in proklanja, pa — ena beseda, en dogodek, česa opojne pijače — skozi solzne oči, se posveti radost, joč se preglasí v smeh, vzdihni v veselo pesem. Dolgo je močala družba obognjena zatopljena v bridke misli.

"Sin slavno ste zmagali!" Morana je žela. Perun je bil z vami!"

"Ni bila žetev prebogata za Morano. Prizanašali smo bratski krv, oče!"

Svarun je povzdignil košate obrvi in s pogledom povalil Izoka.

"Gorje narodu, če pognoji travnike z lastno krvijo. Ne bo pasej svojih čred po zelenicah. Sovrag pride in popase s tujo čredo. Sin, če od očeta vse pozabis, če se ne domislis nitil žomile, kamor zasuješ moj prah, če se napotis na jug, če edrine narod za solnec proti zatonu, ne pozabi teh edinjih besedi. Velik bo Sloven, bival bo v mirnih hišah, rejene bodo njegove črede, svobodno solnce mu bo svetilo leto in dan, če bo složen z brati. Inače pride tujec, postavi mu perto na tilnik — in svobodni načrt postane rob."

Vsi so močali. Tiho plapljane ognja, je dramilo molk. Iskre so poskokovali iz polen, prasketnile nad ognjiščem in se potopile v dolge jezike zubljev, ki so kipeli pod sajasto slemene. Svečanost, kakor bi govoril prorok, je prevzela vse sreco, ki so vtrpala hitreje, in sklepara velike skele.

Tedaj je vstopil počasi, počasi boječe, kakor grešnik. Radovan. Komaj z očmi so se ozrili proti vratom. Nihče ni okrenil glave. Radovan je čutil tesnobo in slovesnost. Kakor ob daritvi se je sključil v kot in prisnili roki na razgajanje ne prsi.

Svarun ga je pogledal in je že ni bilo v nejgovih očeh. "Radovan, pripoveduj o roparju, čudi me v prsi, za golt me že davi žalost. Ne morem sam!"

Izok se je ozril na starogodca. Ocitek je bil v pogledu.

"Zakaj je nisi čuval, branil?" Radovan se je primaknil k ognjišču. Pri ognju se je zde njegov obraz čudovito zguhan v sluijan. Ko je spregovoril, je bil glas tako plasen, tako pobit, da se mu je Izok začudil in se obrnil proti njemu.

"O vem, da me sodite, meni starca. Sodijo me vaši obrazci, obsoajo me pogledi, ker je bilna ukrazena golobica, ker je izginila lučka z dvora, ker je onemelo njeno petje — in sedaj hiša, kakor požeta njiva. Vi, me sodite — bogovi me ne sodijo. Prašam: Kdo še ni krenil žizmed vas golobcev in jim potresal zrnja sredi dvora? In kaj si storil ta čas, ko si znamenil pasel oči po golčevi množici, pa je padlo izpod neba kakor pučica — pruhnilo med golobce — pograbilo in izginilo. Se zakričati nisi utegnil — že pomisliti nisi mogel na lok — zakaj visoko pod nebom je že plul kragulj z najlepšo golobico v krivih krempljih. In tako se je zgodilo z njim. Svarun je priča. Plači je Tunjuš iz zasede na njivo med devojke, rdeča perot je frottnila — kriki so nama umrli v grili — on je pa izginil — kragulj, ropar — ježec na konju in na tisoč besih. O Morana!"

Rado je bledel ob poviški, ninstice je stiskal, da je bežala slednja kaplja krvi iz njih, pristi se so krivili in se stiskali v pest, na rokah so se podrhtavajoč gibale močne, vzbokane mislice.

"Kaj bi storili vi, ki me obsojate, kaj?"

"Za njim!" je rignil s sladkim glasom Rado.

"Za njim, za njim! Ti bi bil sel z Hunom — vrtoglavni mladeč — verjamem. Toda sel bi bil v pogibel. Kje je konj ki bi dosegel Tunjuš? Kje imas tovarišev, kot jih je imel on seboj? Ali bi copotnil z nogo ob tla — da bi prilegli iz zemelje, kakor ose iz luknje, če potrkaš nanjo? Oj mlačiči, ljubezni lačni, krvipolni — krateka je vaša modrost in ne sežedalec preko rumenih kitem lepe devojke. Tudi Radovan bi bil jezdil za njim, ko bi žarcela leta tak a iskrita upanja, kot jo da slab kremen, če vdariš nanj z jeklom. Ali ni je bilo. Zato sem ostal in jokal s taho in gremko žalostjo — in misil v svoji starosti modrosti na koristne ukane. Pri bogovih, da sem nedolzen! A za nedolžnost — tak pogledi od vas, tako placiš!"

"Sin slavno ste zmagali!"

Morana je žela. Perun je bil z vami!"

"Ni bila žetev prebogata za Morano. Prizanašali smo bratski krv, oče!"

Svarun je povzdignil košate obrvi in s pogledom povalil Izoka.

"Sin slavno ste zmagali!"

Morana je žela. Perun je bil z vami!"

"Ni bila žetev prebogata za Morano. Prizanašali smo bratski krv, oče!"

Svarun je povzdignil košate obrvi in s pogledom povalil Izoka.

(Dalje pribodenje.)

CENIK KNJIG

kateri se dobe v zalogi

SLOVENSKE BUKVARNE

6119 St. Clair Ave. N. E.
CLEVELAND, O.

MOLITVENIKI.

Laznički Klikuke	-18
Lešnik	-18
Mali vseznalec	-18
Materina Štev	-18
Miklova Zala	-18
Mučenci	-18
Maron krs. deček broš.	-18
Maron krs. deček vez.	-18
Marjan Postenjakovič	-18
May — Eri	-18
Medvedlj lov	-18
Mladi samotor	-18
Mail vitez	-18
Mladinska, bisernica broš.	-18
Mladinska, bisernica vez.	-18
Matevž Klander	-18
Moš Simone broš.	-18
Moš Simone vez.	-18
Materino delo	-18
Medved, peselje I. broš.	-18
Medved, peselje II. broš.	-18
Medved, peselje III. vez.	-18
Medved, peselje IV. vez.	-18
Medved, peselje V. vez.	-18
Medved, peselje VI. vez.	-18
Medved, peselje VII. vez.	-18
Medved, peselje VIII. vez.	-18
Medved, peselje IX. vez.	-18
Medved, peselje X. vez.	-18
Medved, peselje XI. vez.	-18
Medved, peselje XII. vez.	-18
Medved, peselje XIII. vez.	-18
Medved, peselje XIV. vez.	-18
Medved, peselje XV. vez.	-18
Medved, peselje XVI. vez.	-18
Medved, peselje XVII. vez.	-18
Medved, peselje XVIII. vez.	-18
Medved, peselje XVIX. vez.	-18
Medved, peselje XX. vez.	-18
Medved, peselje XXI. vez.	-18
Medved, peselje XXII. vez.	-18
Medved, peselje XXIII. vez.	-18
Medved, peselje XXIV. vez.	-18
Medved, peselje XXV. vez.	-18
Medved, peselje XXVI. vez.	-18
Medved, peselje XXVII. vez.	-18
Medved, peselje XXVIII. vez.	-18
Medved, peselje XXIX. vez.	-18
Medved, peselje XXX. vez.	-18
Medved, peselje XXXI. vez.	-18
Medved, peselje XXXII. vez.	-18
Medved, peselje XXXIII. vez.	-18
Medved, peselje XXXIV. vez.	-18
Medved, peselje XXXV. vez.	-18
Medved, peselje XXXVI. vez.	-18
Medved, peselje XXXVII. vez.	-18
Medved, peselje XXXVIII. vez.	-18
Medved, peselje XXXIX. vez.	-18
Medved, peselje XL. vez.	-18
Medved, peselje XLI.	